

Bir arkadaşım Şeyh Nazım Kıbrısı'nın bir videosunu göndermiş. Konuşma Kasım 2010'da kaydedilmiş, Tunus olayları Ocak'ta başladığına göre battaniyeli yaşlı adamın siyaset bilimcilerden bir iki adım daha öngörülü olduğunu söyleyebiliriz. Dediklerinin tamamı henüz gerçekleşmiş değil, (gerçi son yaşananlar o şekilde tevil edilebilir ama) *Türk* çökmedi ve saydığı ülkelerin hepsinde ayaklanma yok ama o kadar kusur kadı bacanağında da olur.

Videoyu seyrederken bazı yerlerde, bilhassa *çökecek* derken bir Tarantino filmi lezzeti duydum. Zamanından beri bu *Sünni Mehdi* literatürüne vukufum olduğundan ilginç gelmedi. Ağzım açık seyretmedim. Bildiği, gördüğü, öğrendiği bazı şeyler olduğunu, *keşif ehli* olduğunu kabul edebilirim, ancak bunları aktarırken fazlasıyla yoruma tabi tuttuğunu, *Şam'da ve Kahire'de ateşler gördüm, toplanan insanlar ve öldürülenler* diye anlatacağına, işi siyaset teorisine, İngiltere kralına, 10 ülkeyi yöneten Sultan'a ve demokrasiye getirdiğini düşündüm. Duyduğu hikayeyi anlamak istediği şekilde anlamış ve bu sebeple yanlış anlamış gibi geldi.

Kıbrısı, lehinde ve aleyhinde çok söz işittiğim, değerlendirmesi üzerime vazife olmayan bir insan. Memleketin Mehdi enflasyonunda böyle haberlerin tek etkisi, heyecanlananların artması oluyor. Hiçbir *haber* ve mantıki hiçbir delil, Mehdi olsa bile bunun Türklerden çıkacağına işaret etmez, buna rağmen heveslisi ne kadar çok.

Evrenosoğlu yüzünden Kur'an'ı okuyamayan bir adam, gökleri yarsa hangi Arap onu Mehdi bilecek? Adnan Oktar *adı benim adım, babasının adı babamın adı* hadisinden kendi ismini çıkardığını nasıl açıklayacak? (Mehdi'nin adı *Adnan* olabiliyorsa, *Oytunç* da olabilir pekala.) M. Fethullah Gülen'in şıpır şıpır Türk milliyetçiliğine bulanmış din anlayışını hangi Türk olmayan kabul edecek?

Yaşadığımız zamanların tuhaf zamanlar olduğunu, *vaktin sahibinin* gelme ihtimali olduğunu kabul edebiliriz. Şahsen çok da meraklı olduğum bir mesele olmasa da, *egosu fazla gelen* adamların namlarına nam katma merakına malzemededen başka işe yaramasa da, *üzerimize vazife olan* değişmese de, evet, böyle bir ihtimali kabul edebiliriz. *Yok* diyebilmek için *var* da diyebilmek lazım, *var* diyecek kudretim olmadığı için, *hayır, Mehdi yok* diyecek durumda değilim.

Mamafih bildiklerim bana bütün bunların bizatihi bir imtihan olduğunu söylüyor. Mehdi gelse de, hocasından, ağabeyinden, imamından, şeyhinden başkasını görmeyen insanların farketmesi hayli zor olacak herhalde. Ayrıca henüz *vaktin* erişmediğini, en azından Birleşik Devletler'in sahneden çekilmesi gerektiğini sanıyorum. *Kendin pişir kendin ye* Mehdilerimizin hoşuna gitmeyecektir belki, yine de Mehdi beklendiği sürece gelmeyecek, *ben Mehdiyim* demek zorunda kalmayacak, insanlara *Mehdi propagandası* yapmaya ihtiyacı (veya imkanı) olmayacak ve insanlar onu Mehdi diye değil, *hidayete erdirdiği* için takip edecektir.

Bunun için de çok dert etmeye aslında gerek yok. Gelirse hoş gelir, başımızın üstünde yeri var, yok gelmezse de, *neden gelmedin, nerede kaldın, geçen Cuma gelecektin, yıllar oldu gelmedin* demeyiz.